

עין משפט
גר מצוה

סא:

הכונס פרק ששי בבא קמא

ממורת הש"ם

(6) כי ימ קוח: כיב כ"ג,
(7) כי ימ קוח: כיב כ"ג,
(8) לילי כ"ג: מג"ז (ד) ע"י
מחוקי כ"ג: כ"ג: ד"ה
(9) ופ"ל ה: ס"ג,
(10) ופ"ל ה: ס"ג,
(11) ופ"ל ה: ס"ג,
(12) ופ"ל ה: ס"ג,
(13) ופ"ל ה: ס"ג,
(14) ופ"ל ה: ס"ג,
(15) ופ"ל ה: ס"ג.

תורה אור השלם

1. כי תצא אש וקצתה
קצתים ונאכל גדיש או
הקמה או השדה שלם
ישלם המבעיר את
הבערה שמוה כב ה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מורגין וכו'
יחידות: כיב ופ"ל ד"ה כ"ג
פ"ל אמת דנקטת פלגים
הן פנימות ע"ש:

לענין רש"י

קובי"ש וקובי"ש
שקתות: אג"ס.

באגני. כמו באגנות (שמות כד) קובי"ש נלע"ז: **מתני'** **כאלמע**
זים כור. אם יש לו מצי צור לכל רוח פטור. ונקולתם שדילגה
ומדאוקימנא [6] אבל נכפפת בעזרת והולכת כל שעה אפילו עד כמה
מיל חייב: **הכל לפי הדליקה.** קס"ד הי"ק הכל יפול על כמה
שהדליק בין רחוק בין קרוב: **גמ'**
לא יעמיד. בני העיר מעכבין
עליו שלא תעבר האש בתקרה:
מעויבה. טיה של סיד על תקרה.
ודומה לו בספר עזרא (מחמה ג)
ויעזבו (אח) ירושלים עד החומה:
ובצירה. שפחותה ממזור ואין
מעזירין בתוכה אש גדול: **לפי**
גובה. כשהאש גבוהה וגדולה קופלת
למרחוק: **מתני'** **אלא גדיש של**
חטין או גדיש של שטרין. אם חטין
חטין אם שטרין שטרין: **סיה גדי**
כפוס לו כו' חייב. על הגדי דעבלי
חייס נמי אמרנו מאלו הקמה"ו ומשום
דקס ליה דכרבה מניה ליכא
למפעריה דליתו חייב מיתה על
העבר דהואיל ואינו כפוס היה לו
לכרוח ופטור עליו ממיסה ומתשלומים.
אבל היה עבד כפות לו פטור אפילו
על הגדי ועל הגדיש דחייב מיתה
על העבר דמכ"ב נקס יקס (שמות
כא) וקס ליה דכרבה מניה ואפי' לא
המרו צו שאינו נכנס הא קי"ל
(מכז"ב ד' ג'): דחייב מיתום שוגגין
פטורין. ובגדי לא שני לן בין כפות
לשאינו כפות ואידי נקט עבד נקט
בגדי. ואיכא דאמרי בגדי נמי דוקא
נקט סמוך פטור דהיה לו לכרוח
והכי קאמר היה עבד כפות לו או
גדי סמוך לו פטור ואפי' דפשיט
כשליה פ' ש' (כ). אצור כממנו דלא
הניח גמלת עליו ושטרף חייב המס
הוא דהניח על גבי צור דלא היה לו
לצור ליתול אבל הכא היה לו לכרוח:
גמ' **כפוך של חבירו.** אין לו רשות
והו כמאכד צדיק: **כמדליק אש**
הצירה. כפוך של חבירו הוא ואפי'ה
יהיב טעם משום דדרך בני אדם
להניח כלים בצמח אצל גדיש לא:
בצירה. בגדיש ולשמעין אפי' שאין
דרך להטמין צו חייב הואיל והדליק
למוך של חבירו וכ"ש צירה: **בפרטי**
פליגי [פליגי] **כמדליק בתוך שלו כו'.**
ופטרי רבנן אפילו כלים שדרך
להטמין בגדיש דהא גזירת הכתוב
הוא דטמון בלש פטור ור' יהודה
מחייב אטמון וכלים ל"ש אותן שאין
דרך להטמין ו"ל"ש אותן שדרך
להטמין: (א) צירה. מגדל גדול:
מוריגין. קרשים (ב) [מקובים] וכו'
(6) יחידות ורשין בהן את המצואה:
ד"ה

ולית' ליה צ"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היקף הדליקה ישלם
אפילו אין רחוק לעצור: **לא יעמיד אדם תגור בתוך**
ביתו בו. שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הביט של אחד והעלייה
של אחר היה מעמידו בעלייה בעל
פירש לענין בני העיר שמעכבין עליו
וכמו שפירש יתח' דהו דומיא דליקן
ממנימין דהתם בפרק לא יחפור
(ב"ב דף כ'):
לפלוג וליתני ברידה. וא"ת השתא
נמי קא מפליג בדידה
כמדליק בתוך שלו וי"ל דע"כ סופא
בתוך ביתו של חבירו מדליק דאי
כמדליק בתוך שלו אפי' שדרך בני
אדם להניח בצמח היה פטור דהא
קמי רישא וכו"ל אינו משלם אלא
גדיש של חטין או גדיש של שטרין
משמע דאפילו מוריגים וכלי בקר
שדרך להניח בגדיש לא משלם אלא
גדיש לבדו והשתא ככל עיני שנעמיד
דבני רב כהנא פריך רבא עליה
שפיר דאם ר"ל רב כהנא מחלוקת
בתוך שלו ופליגי כמדליק וכלי בקר
דרי' מחייב ומכניס פטורין אבל
כמדליק כשל חבירו אפילו רבנן
מחייבי אמרינן וכלי בקר אש כן
שפיר פריך לילפוג בדידה בגדיש
עלמא דהא צירה נמי לא מיתוקמא
אלא כמדליק כשל חבירו ואם ר"ל
רב כהנא מחלוקת כמדליק בתוך שלו
דפליגי אפילו בארנקי דר' יהודה
מחייב אפי' דאין דרך ארנקי להניח
בגדיש ורבנן פליגי אפי' כמדליק
כמדליק מ"מ כממסיס אבל כמדליק
בתוך של חבירו ד"ה משלם כל מה
שבתוכו אפילו בארנקי נמי קאי
דמשמע ד"ה משלם כל מה שבתוכו
לרבנן כמו לר"י הלך פריך שפיר
לפלוג וליתני בדידה דלשמעין אפי'
ארנקי בגדיש דאין דרכו להניח דהו
רבותא טפי ועוד עשה לשון המשנה
דקמי שדרך בני אדם להניח בצמח
דאפי' אין דרך נמי מחייבי רבנן
כמדליק בתוך של חבירו:
אלא אמר רבא בתרתי פליגי
(ט) [פליגי] **כמדליק בתוך שלו**
כו' דרי' מחייב אפי' ארנקי בגדיש
שאין דרך להניח מדנקט מודים
מכניס כמדליק את הצירה דלכך נקט
צירה שרואה למאז שחייבו רבנן אפי'
בארנקי כמו ר"י ואלו רבי יהודה לא
מחייב כמדליק בתוך שלו אלא דוקא
כמדליק בתוך שלו ליה לפלוגי בדידה
ולמא דמודים חכמים כמדליק גדיש
של חבירו דחייב כמדליק אלא ודאי
מחייב ר"י כמדליק בתוך שלו אפי'
בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי אפי'
כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא אם כן יש על
גבו גובה ארבע אמות.
מלל גובה ארבע אמות
מפי הנגד עד התקרה.
כדי שלא יחשו האיר
תקרה וכו' (ב). עד
שיראה תחתיו מעויבה.
אשטרין נלע"ז טיה
קריק. שלשה טמחים.
שלא תעבר התקרה
מחמתו של עובד וכל בני
ד' אמות (ט). ובצירה.
אף היה לו מרס שפחותה
קריק על חלל אף עיני
מכוסה היקף גדול כמו
שעשין כמנו (ט) שאין
היקף כזה גדול טמח.
מתיבה יאח תתיבה וכו'
ק"ל. ואם היקף שלק
הביט היקף אש פניו
(ט) אש שישו טס כל
השטרין הלל. משלם
מה שדוק. ואפי'
כן מעכבין עליו השטמים
לרתיקן ככל השטרס
הלל. מאל דליק מהיה
ואין לו מה לשלם כ"ב
(כ). היה גדי כפוח
לו. בגדיש. ועבד סמוך
לו. לגדיש. ונשרף עמו
חייב. אגד ואגדיש. לפי
שאין לו דין מיתה כשכל
העבר שהיה לו לנכות
(ועדיל כב) וכו' וע"ל ע"י
(ג). עבד כפוח לו
וגדי סמוך לו כו'
פטור. אגד ואגדיש. דקס
ליה דכרבה מניה. שהוכיח
העבר הנכד דמכ"ב נקס
יקס. והוא דנקט גדי
מכניס ומחייבין בגדי
דחז ונכד דחז. ובגדיש
ועבד לילא לאוקמי הכי.
דאורחא דמלתא לשדרי
איש עבדיה לשדרי גדיש.
ואידי דנקט גדי עבד
כפוח ומחז. נקט בני גדי
כפוח ומחז. ואפי' דבגדי
אין למר היה לו לנכות.
שפיר אין לו דעת. ואם
איש כפוח ומחז נמי חייב
דאורחא דמלתא נמי חייב
מחזו (וע"ל כב).

כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים
של חטין או גדיש של שטרין ורואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה
במה

אלא כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי

אלא כמדליק בתוך שלו אלא גדיש
בתוך של חבירו דר' יהודה מחייב
אפי' בארנקי בגדיש ורבנן לא מחייבי